

fortolkning af straffeloven §§ 6-12, medmindre den pågældende lov indeholder bestemmelser om dansk straffemyndighed.

Straffelovens hovedregler indebærer følgende:

Handlinger, som begås på dansk territorium, er altid undergivet dansk straffemyndighed uanset gerningsmandens nationalitet, jf. straffeloven § 6 (territorialprincippet).

Handlinger, som begås uden for dansk territorium af en person, som er statsborger eller bosat i Danmark eller et af de andre nordiske lande, er undergivet dansk straffemyndighed efter bestemmelserne i straffeloven § 7 (personalprincippet). Efter § 7, stk. 2, er det dog gjort til en betingelse, at handlingen også er strafbar efter den på gerningsstedet gældende lovgivning (princippet om dobbelt strafbarhed).

Handlinger, som begås uden for dansk territorium, af en person, der ikke er statsborger i eller har bopæl i Danmark eller et af de andre nordiske lande, er i særlige tilfælde undergivet dansk straffemyndighed, hvis de krænker kvalificerede danske interesser, jf. straffeloven § 8, nr. 1-3 (real- eller beskyttelsesprincippet).

Handlinger, som begås uden for dansk territorium og uden at gerningsmanden eller ofret har tilknytning til Danmark, er i visse tilfælde primært på grund af overtrædelsens grovhed undergivet dansk straffemyndighed (universalprincippet).

3.4.1.2. Dansk straffemyndighed for overtrædelser af militær straffelov

Den gældende bestemmelse i militær straffelov § 2, hvorefter loven også finder anvendelse, når den strafbare handling er begået uden for den danske stat, indebærer ikke blot, at det militære pligtforhold også gælder ved tjeneste uden for Danmark, men at bestemmelsen desuden selvstændigt regulerer omfanget af dansk straffemyndighed ved overtrædelser af militær straffelov, herunder når handlingen er begået i udlandet. Spørgsmålet skal således uanset ordlyden af militær straffelov § 1 og straffeloven § 2 ikke afgøres efter straffelovens regler. Dette skyldes det historiske samspil mellem straffeloven og militær straffelov.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til betænkningen siderne 57 - 59 og 290- 297.

3.4.2. Udvalgets overvejelser

Udvalget har ikke fundet grundlag for at opretholde den gældende ordning, hvorefter reglerne om dansk straffemyndighed udelukkende findes i militær straffelov, men finder, at spørgsmålet om dansk straffemyndighed for forbrydelser efter militær straffelov

bør afgøres med udgangspunkt i straffelovens almindelige regler i §§ 6-8.

Udvalget har vurderet, i hvilket omfang der er dansk straffemyndighed efter straffeloven §§ 6-8 for overtrædelser af militær straffelov, og i hvilket omfang der kan påvises behov for at supplere straffelovens generelle bestemmelser om dansk straffemyndighed med konkrete bestemmelser, der sikrer dansk straffemyndighed over for forbrydelser, som ikke kan henføres under straffelovens bestemmelser. Udvalget har i forbindelse hermed tillige forelagt problemstillingen for Justitsministeriet, der ikke har haft bemærkninger til det i betænkningen indeholdte lovforslag om dansk straffemyndighed.

På denne baggrund har udvalget fundet, at der bør optages en bestemmelse i militær straffelov om dansk international straffemyndighed, der supplerer de gældende bestemmelser om dansk straffemyndighed i straffeloven § 8 for så vidt angår overtrædelser af § 31 om afsløring af militære hemmeligheder (jf. forslaget til § 33), § 32 om forfalskning af ammunition (jf. forslaget til § 31), § 33 om krigsforræderi (jf. forslaget til § 29) og § 34 om militær spionage (jf. forslaget til § 30).

Disse forbrydelser hører til de mest centrale i kapitel 8 i militær straffelov, som har til formål at beskytte danske militære interesser især under væbnet konflikt, og kan efter omstændighederne få meget alvorlige konsekvenser for det militære forsvar og dermed for det danske samfund. Der er efter udvalgets opfattelse behov for også at kunne straffe disse skadelige handlinger, der begås af udlændinge i udlandet mod danske militære interesser under væbnet konflikt.

Udvalget har endvidere fundet, at overtrædelser af militær straffelov § 24, stk. 2 (jf. forslaget til § 39), bør kunne straffes i Danmark, når handlingen er begået under væbnet konflikt over for dansk militært personel mv. i udlandet af udlændinge.

Også overtrædelser af konventionsbestemmelser, som er omfattet af militær straffelov § 25 (jf. forslaget til § 37), men hvor der ikke består en folkeretlig forpligtelse for Danmark til at retsforfølge personer, som ikke i forvejen er undergivet dansk jurisdiktionskompetence, bør efter udvalgets opfattelse kunne straffes her i landet, når handlingerne begås i udlandet af udlændinge mod dansk militært personel under væbnet konflikt og mod den personkreds, som er omfattet af militær straffelov § 6, nr. 1 og 2, jf. udvalgets forslag til § 2, nr. 1 og 2. Det gælder ikke mindst med hensyn til de »mindre grove« overtrædelser af Genèvekonventionerne, herunder bestemmelser, der regulerer behandlingen af krigsfanger.